

[Weikop.]

sat i 1956 netop med henblik på en nedsettelse af afgifterne, skyldes det, så vidt jeg kan forstå, at den højtærede minister nærer ængstelse for at miste for store indtægter.

Som det allerede er sagt nogle gange, har forholdene for restaurationsbranchen udviklet sig på en sådan måde, at det vel nok er noget tvivlsomt, om det er rigtigt af den højtærede minister ikke at foretage en revision af afgifterne, der virksomt kan formå at bringe omsætningen så meget i vejret, at provenutabet efter al sandsynlighed kan formindskes. Jeg synes, det er såre fornuftigt og ligetil, at erhvervet, som det skrives i denne tid, føler sig svigtet og mener, at de nedsættelser, der var enighed om i det af ministeren nedsatte udvalg, måtte betragtes som et absolut minimum. Men på samme måde som den højtærede minister tager stilling til en udvalgsbetænkning, må vi naturligvis her i folketinget tage stilling til ministerens forslag.

Udgangspunktet for det udvalgsarbejde, der har fundet sted, har været at få tilvejebragt afgiftsnedsettelse, ikke for at opnå større fortjeneste på de omtalte drikkevarer, men for at fremkalde prisreduktioner, der kunne føre til større omsætning og bringe mulighederne for indtjening og en bedre balance mellem indtægter og udgifter til veje. Dernæst har udvalget beskæftiget sig noget med en forbedring af kontrolforanstaltningerne og vel også en forenkling af afgiftsberegningen. Udvalget er nået til enighed om nogle afgiftsnedsettelse, men jeg tror nok, man har lov at sige, at der ikke er opnået nogen forenkling af afgiftsberegningen, tværtimod skal der altså nu arbejdes med efter min opfattelse 4 eller 5 afgiftsberegninger. Det er altså det forslag, den højtærede minister har fremsat, blot med de afvigelser, som jeg allerede har nævnt, at afgiftsnedsettelse er væsentlig ringere end i udvalgsbetænkningen. Restaurationsbranchens folk har selv været med til, sådan må jeg forstå det, disse indviklede afgiftsberegninger, og man kan egentlig spørge sig selv, om det ikke skulle være muligt at nå frem til afgiftsnedsettelse uden at gøre det sværere og uden at svække kontrollen. Det foreliggende lovforslag bliver — ser jeg her i Dansk Toldtidende for

november måned — ganske simpelt karakteriseret som makværk. Stærkere kan det vel ikke godt siges. Det siges også, at der bliver tale om otte forskellige beregninger i stedet for én. I hvert fald er man i Dansk Toldtidende kommet til det resultat, at det er noget meget dårligt, man har hittet på, og jeg stiller mig tvivlende over for, at man virkelig ikke skulle kunne nå frem til graduerede afgiftsnedsettelse uden at gøre det så svært. Selv om man kun ville give nogle drikkevarer afgiftsnedsettelse, måtte man efter min opfattelse kunne gøre det uden at gøre opgørelserne sværere, end de nu er, og uden at svække kontrollen.

Noget helt andet er, hvad også den forrige taler har været inde på, at det enkleste ganske simpelt ville være at sætte afgiften klækkeligt ned på alle drikkevarer; man spørger sig selv, hvilken visdom der ligger bag den forelåede graduering; den er i og for sig noget svær for mig at få øje på. I hvert fald kommer afgiftsnedsettelsen, som det ærede medlem hr. Retoft var inde på, til at ramme på en noget ejendommelig, for ikke at sige en noget tilfældig måde.

En flaske champagne — man har jo sådan noget; det er ganske vist ikke noget, man kender meget til, men den bliver da omtalt af og til — afgiften på en flaske champagne, jeg regner med, at det er bordvin, der er tale om, bliver nedsat fra 25 kr. til 4 kr., afgiften på en flaske rødvin til 20 kr. går ned fra 5 kr. til 4 kr., medens, som det ærede medlem hr. Retoft så rigtigt sagde, en flaske rødvin til 16 kr. slet ikke får nogen afgiftsnedsettelse. Det vil altså sige, at man kan sætte en flaske champagne ned med 20 kr., men en flaske rødvin kun med 1 kr. eller slet ikke, måske lægger man oven i købet en større afgift på. Dette er selvfølgelig yderpunkterne, det er klart, men de er netop stillet op, fordi de viser de efter min mening fuldstændig tilfældige nedsættelser, dette lovforslag indebærer.

Det er rigtigt, at for almindeligt pilsnerøl bliver nedsættelsen 11 øre, medens nedsættelsen for det rigtige luksusøl bliver 35 øre. Det ser også ejendommelig ud. Så spørger man: hvorfor skal man betale 25 pct. af en fransk cognac, når man kun skal betale 20 pct. af en fransk likør? Det kan vel ikke være, fordi cognac smager bedre end likør, det er vel ikke de overvejelser, man har